

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΟΥ ΜΑΘΑΙΟΥ

*Δεν υπάρχει αυτο-δικαίωσις ή κοσμοδικαίωσις
αλλά μόνον Χριστο-δικαίωσις*
Δ. Παναγόπουλου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 24 Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ 2016

- ✿ Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (300).
- ✿ Αθηναγόρου του ἀπολογητοῦ,
- ✿ Θεοφίλου του Ζακυνθίου του ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος (1635).

*Δεν υπάρχει αυτο-δικαίωσις ἢ κοσμοδικαίωσις
ἀλλὰ μόνον Χριστο-δικαίωσις*

Προ καιρού, ἓνας δυνατός σεισμός συνεκλόνησε ἐκ βάθρων καὶ τα δῆθεν... ἀτράνταχτα κτίρια τῶν Ἀθηνῶν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, εὐρέθημεν, σχεδόν εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸν 7ον ὄροφον ἐνός κολοσσιαίου Μεγάρου μαζί με ἕξι φίλους μας. Τὸ Μέγαρον ἐσεισθη ἐκ θεμελίων καὶ ὁ φόβος ἐξηπλώθη μεγαλοπρεπέστατα εἰς ὅλους μας.

Μετά ὁμως ἀπὸ τὴν κάπως ἀποκατάστασιν τῆς ψυχραιμίας μας, μετὰξὺ ἀστείου καὶ σοβαροῦ, ἐθέσαμεν εἰς τοὺς φίλους μας, τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν. Ἀγαπητοί, εἴαν ὁ σεισμός οὗτος ἐκρήμνιζε τὸ Μέγαρον τούτο καὶ εθαπτόμεθα ὑπὸ τὰ ερειπία του (ὡς δυστυχῶς ἐγίνε προ ἐτῶν εἰς τὸ Ἀργοστόλι) τι λέτε, πῶς θα εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ βάσει, ποιῶν στοιχείων, ἔχετε τὴν γνώμην, ὅτι θα ἐρυθμίζετο ἡ αἰωνία μας κατάστασις;

Οὶ δύο ἀπὸ τὴν συντροφιά ἐσπευσαν νὰ κτυπήσουν ξύλο καὶ μ' ἓνα στόμα νὰ πουν: «Χριστός καὶ Παναγία»!! Οἱ δὲ ἄλλοι τέσσαρες, με μιὰ φωνή καὶ αὐτοὶ εἶπον· «Κουνήσου ἀπὸ τὴν θέσιν σου, Χριστιανέ μου», τι εἶναι αὐτὰ που λες;... Ἀς σημειωθῆ δε, ὅτι ὅλοι ἦσαν ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, διανοοῦμενοι δηλαδὴ...

Ἐἰς τὴν ἐπιμονὴν μας λοιπόν, παρά τὴν θορύβησιν, νὰ ἔλεγον που θα ἐστηριζώμεθα κατὰ τὴν ἐμφάνισίν μας ἐνώπιόν Του, ἐπηκολούθησε νεκρικὴ σιγή. Μόνον βλέμματα ἐρευνητικὰ ἀντηλλάγησαν ἐκατέρωθεν καὶ τίποτε ἄλλο.

Ἄφοῦ πέρασαν ἀρκετὰ δευτερόλεπτα εἰς ἐκ τῶν φίλων, ὁ κύριος τοῦ Γραφείου, που εὐρισκόμεθα, λύσας τὴν σιωπὴν εἶπεν: «Ἐγὼ τουλάχιστον (δὲν ξέρω σεις), θα εὐρισκόμεν ἐν τάξει ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ...». Ομολογούμεν, ὅτι με πολλὴν χαρὰν ἠκούσαμεν τὴν διαβεβαίωσιν αὐτὴν, διότι εἰς ἐξ ἡμῶν, τῶν ἐπτὰ, ἦτο ἔτοιμος, μὴ φοβούμενος τὸν σεισμόν καὶ τὴν Κρίσιν.

Ἐἰς τὴν ἐρώτησίν μας ὁμως· Πότε εἶχεν ἐξομολογηθῆ, πότε εἶχε κοι-
Κυριακὴ Ε' τοῦ Ματθαίου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φωμ. ι' 1 - 10)

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῶ πιστεύοντι. Μαυῶσις γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· Μὴ εἴτης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

.....
νωνήσει καὶ πὼς κατάφερε τόσο ωραία (διότι δυστυχῶς εἶναι ἄνθρωπος τῆς θεωρίας καὶ ὄχι τῆς Εκκλησίας) μας διέκοψε λέγων: «Μη με πλέκεις με τέτοια πράγματα, εξομολογήσεις, παπάδες καὶ κοινωνίες. Εγὼ δεν ἔχω κάμει κακὸ σε κανένα καὶ γιὰ τὸ δεν ἔχω ἀνάγκη ἀπ' αὐτά· με τὴν συνείδησίν μου εἶμαι ἐν τάξει, καὶ ἐτσι δεν φοβούμαι τὴν Κρίσιν. Μου εἶναι ἀρκετά αὐτά τα δύο αὐτῶν καὶ εἰς αὐτὰ στηρίζω ὅλας μου τὰς ἐλπίδας».

Ὡς ἦτο φυσικόν, ὅταν ηκούσαμεν τα αὐτῶν τοῦ φίλου μας ἐθλίβημεν καὶ ηρκέσθημεν πρὸς στιγμὴν νὰ κινήσωμεν μελαγχολικὰ τὴν κεφαλὴν μας.

Πάλιν σιγὴ ἐξηπλώθη καὶ οἱ φίλοι μας ἀνέμενον ἀπάντησιν, με ενδιαφέρον πλέον, διότι καθὼς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν υστέρων περίπτου τα ἴδια «αὐτῶν» εἶχον καὶ οἱ λοιποί.

Ἀφοῦ τὸν παρακαλέσαμεν νὰ καθήσῃ (...) τοῦ λέγομεν, ἀγαπητέ· δυστυχῶς πλανάσθε, πλάνην οἰκτρὰν, καὶ βλέπομεν, με πολλήν μας λύπην, ὅτι εἴσθε καὶ σεις ἓνα θῦμα τῆς γνωστῆς, τῆς μοντέρνας πλάνης, τῆς αυτοδικαιώσεως... Οἱ τίτλοι σας καὶ τα δικαιολογητικά σας δυστυχῶς, δεν ἔχουν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν δύναμιν ποὺ φαντάζεσθε, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπαναπαύεσθε σεις καὶ πολλοὶ ἄλλοι, καθ' ὅτι ἡ πεποιθήσί σας ὅσον καὶ εὐκρινῆς καὶ εἰς εἶναι, δεν σας εξασφαλίζει σωτηρίαν, ἀλλὰ θεῖαν ἀποδοκιμασίαν...

Ἡμεῖς δεν στηριζόμεθα εἰς τὴν ἰδικὴν μας, δῆθεν καλωσύνην, ὅτι δηλαδὴ δεν ἐκάμαμεν κακὸ καὶ ὅτι ἐκάμαμεν τὸ καλὸ κ.τ.τ. (ἀν καὶ ἀποφεύγομεν, με τὴν χάριν τοῦ Κυρίου, τὴν ἀμαρτίαν), ἀλλὰ στηριζόμεθα εἰς τὸ ὅτι ὁ

Κυριακὴ Ε' τοῦ Ματθαίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἀδελφοί, η επιθυμία της καρδιάς μου και η προσευχή μου εις τον Θεόν είναι υπέρ των Ισραηλιτών, διά να σωθούν. Μαρτυρώ γι' αυτούς ότι έχουν ζήλον Θεού αλλά όχι με επίγνωσιν. **Διότι, επειδή αγνοούν την δικαίωσιν που δίνει ο Θεός και προσπαθούν να στήσουν τον δικόν τους τρόπον δικαίωσης δεν υπετάχθησαν εις την δικαίωσιν που προέρχεται από τον Θεόν.** Διότι το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός, διά να δικαιωθή καθένας που πιστεύει. Ο Μωϋσής γράφει διά την δικαίωσιν που προέρχεται από τον νόμον ότι ο άνθρωπος που ετήρησε τας εντολάς θα ζήσει δι' αυτών. Η δικαίωσις όμως που προέρχεται από την πίστιν, λέγει, Μη πης εις την καρδιά σου ποιος θα ανεβή εις τον ουρανόν; διά να κατεβάση δηλαδή τον Χριστόν, ή Ποιος θα κατεβή εις την χώραν των νεκρών; διά να ανεβάση δηλαδή τον Χριστόν από τους νεκρούς. Αλλά τι λέγει; Κοντά σου είναι ο λόγος, είναι εις το στόμα σου και εις την καρδιά σου. Ο λόγος δηλαδή της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν. Εάν ομολογήσης με το στόμα σου ότι ο Ιησούς είναι Κύριος και πιστέψης με την καρδιά σου ότι ο Θεός τον ανέστησε εκ νεκρών, τότε θα σωθής. Διότι με την καρδιά ο άνθρωπος πιστεύει ό,τι οδηγεί εις δικαίωσιν, με το στόμα δε ομολογεί ό,τι οδηγεί εις σωτηρίαν. *(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)*

Ιησούς Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας μας και τον δεχόμεθα ως Σωτήρα μας, υπακούοντες εις Αυτόν και εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν Του, πράττοντες κατά το δυνατόν, με την βοήθειάν Του, το θέλημά Του.

Ἀηλαδή, δεν βασιζόμεθα εις την ιδικήν μας δικαιοσύνην, ως βασιζέσθε σεις, αλλά βασιζόμεθα εις την τακτοποίησιν την οποίαν έκαμεν ο Κύριος επί του Σταυρού εις τον Γολγοθάν δι' όλον τον κόσμον και δι' ημάς. Βασιζόμεθα εν τῷ Χριστῷ, αναπαυόμεθα εν τῷ Χριστῷ και ελπίζομεν εν Χριστῷ, ίνα σωθώμεν (εάν σωθώμεν) εν τῇ ἡμέρᾳ Εκείνη. Αυτή δε, είναι η μεγάλη, η τεραστία διαφορά μας. Ότι σεις εξαρτάτε την σωτηρίαν σας από τον εαυτόν σας και αγωνίζεσθε μόνοι, ενώ ημείς εξαρτώμεν την σωτηρίαν μας από την Σταυρικήν θυσίαν του Ιησού, και αγωνιζόμεθα όσον το δυνατό μαζί Του.

Ἀκόμη, εσείς πιστεύετε εις την δικαιοσύνην σας και την αυτο-δικαίωσίν σας, ενώ ημείς πιστεύομεν εις την αμαρτωλότητά μας και εις την Χριστο-δικαίωσίν μας.

Ἔσείς ετοιμάζεσθε να παρουσιασθήτε μόνοι σας εις την Κρίσιν, οχυρούμενοι όπισθεν των καλών σας έργων, ενώ ημείς αγωνιζόμεθα, να παρουσιασθώμεν με τον Ιησούν, οχυρούμενοι όπισθεν του Σταυρού Του. Διότι η ημέρα της Κρίσεως, δεν έχη ως θέμα τα καλά ή τα κακά έργα ημών, αλλά την ζωήν ή τον θάνατον της ψυχής μας. Διότι εις τι δύνανται να χρησιμεύσουν ενός νεκρού κατά το πνεύμα τα καλά έργα; Οποίαν αξίαν ημπο-

Κυριακή Ε' του Ματθαίου

ρεί να έχουν εις τους οφθαλμούς του Θεού τα καλά έργα ενός απίστου καθ' ην στιγμήν υπάρχει η ρητή διαβεβαίωσις ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ὅτι: «Χωρὶς πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι τῷ Θεῷ» (Εβρ. ια΄ 6). Διότι ὅλοι κατ' ἐξοχήν, ὅσοι στηρίζονται εις τὴν δῆθεν αναμαρτησίαν των και τας καλὰς των πράξεις απορρίπτουν τὸν Ἰησοῦν, τὴν πρὸς Αὐτὸν πίστιν, τὴν δι' Αὐτοῦ σωτηρίαν και τὴν διδασκαλίαν Του γενικῶς.

Ἔις τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ καλοὶ μας φίλοι διέκοψαν... Πάντως, σιωπηρῶς παρεδέχθησαν, ὅτι ἔχουν ἀνάγκην κατηχήσεως...

Δ. Παναγόπουλου, ἀπὸ το βιβλίον «Ἄλλο καλὸς ἄνθρωπος και ἄλλο χριστιανός», σελ. 13-16, Γ' Ἐκδόσις, Ἐκδόσεις Νεκτ. Παναγόπουλος

Τὸ Αναστάσιμο Ἀπολυτίκιον τῆς Κυριακῆς

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀφοῦ οἱ Μαθήτριες τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπληροφόρηθησαν ἀπὸ τὸν Ἄγγελο τὸ χαρούμενον μῆνυμα τῆς Ἀναστάσεώς του, καὶ ἀπεκήρυξαν τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν (τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστασίας τῶν ἀνθρώπων) ἀνήγγελλαν στοὺς Ἀποστόλους μὲ περισσὴν εὐχαρίστησι· Ἐχει νικηθῆ πλέον ὁ θάνατος, ἀφοῦ ἀνεστήθη ὁ Χριστὸς και Θεὸς μας, χαρίζοντας ἔτσι σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμον τὸ ἀπέραντο και πλούσιον ἔλεός του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 25 Ιουλίου 2016, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Τρίτη 26 Ιουλίου 2016, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

**Τετάρτη 27 Ιουλίου 2016, Ἅγιος Σπυρίδωνας Πόρτο Ράφτη
& Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.**

Σάββατο 30 Ιουλίου 2016, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

2) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ

(ἐπὶ τῇ μνήμῃ του ἁγίου και ἱαματικὸῦ Παντελεήμονος)

Τρίτη 26 Ιουλίου 2016, 7:00μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός.

Τετάρτη 27 Ιουλίου 2016, 7:00π.μ. Ὁρθρος & Πανηγυρική Θ. Λειτουργία.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΣΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 301 / FAX: 22990 40040, e-mail: agnikolaosmarl@yazoo.gr, ΙΕΤΟΣΕΛΛΙΑ ΝΑΟΥ, agnikmarl.gr

Κυριακὴ Ε' τοῦ Ματθαίου